

Rezolucja XXVI Krajowej Konferencji Hodowców Karpia Opalenica, 23 września 2021r.

W ciągu minionych 30 lat, polska akwakultura karpiowa podlegała zmianom i przekształceniom w obszarze stosunków własnościowych, systemów sprzedaży ryb, czy sposobów wspierania działalności z udziałem środków pochodzących z UE. Tam, gdzie to możliwe, wdrażano rozwiązania technologiczne i techniczne, niejednokrotnie o innowacyjnym charakterze. W dużym stopniu zachowano jednak tradycyjną formę produkcji karpia, która umożliwiła kształtowanie i utrzymanie obszarów przyrodniczych, bezpośrednio związanych ze środowiskiem stawów rybnych. Koszt utrzymania tych środowisk obciążał bezpośrednio budżety gospodarstw karpiowych, uruchomienie rekompensat wodno-środowiskowych w pewnym stopniu rekompensowało ponoszone straty. Akwakultura karpiowa prowadzona w stawach ziemnych, na tle innych, przemysłowych form, opisywana jest jako przykład zbliżony do tak oczekiwanego zrównoważenia. Akwakultura, niezależnie od sposobu jej uprawiania oraz gatunków, jakie są produkowane, niezmiennie pozostaje jednak obszarem produkcji żywności. Obszarem, który powinien być postrzegany jako priorytetowy i strategiczny z punktu widzenia państwa. Tym bardziej, że założenia „błękitnego rozwoju” i „zielonego ładu”, jednoznacznie akceptują akwakulturę jako istotny składnik programów. Uznając zatem wartości objęte tymi założeniami, uczestnicy XXVI Krajowej Konferencji Hodowców Karpia postulują:

1. Uznanie unikalnych cech akwakultury stawowej

Formalne uznanie stawowej hodowli karpia w Polsce za dziedzictwo historyczne i kulturowe, w swej tradycyjnej, zrównoważonej formie wpisującej się w zasady Zielonego Ładu.

Stawy karpiove są istotnym elementem retencji wody na śródlądziu, a prowadzenie w nich gospodarki rybackiej jest gwarantem utrzymania funkcji retencyjnej. Konieczne jest uproszczenie procedur związanych z przedłużaniem ważności i wydawaniem pozwoleń wodno-prawnych na korzystanie z wód dla celów gospodarki karpiovej.

2. Aktywne kształtowanie rynku

Opracowanie wspólnej strategii rynkowej dla karpia. Konieczna jest zmiana podejścia branży z pozycji biernego odbiorcy sytuacji rynkowej do aktywnego, świadomego jej kształtowania.

Wspieranie promocji gospodarki karpiovej w celu zwiększenia świadomości i akceptacji społecznej tej gałęzi akwakultury jako miejsca produkcji zdrowej, wysokowartościowej, funkcjonalnej żywności o niskim śladzie węglowym i wodnym.

Wspieranie działalności istniejących Lokalnych Grup Rybackich jako organizacji szczególnie istotnych dla promocji na rynkach lokalnych i regionalnych.

Konieczność kontynuowania prac nad kształtowaniem pozytywnego wizerunku karpia i gospodarki karpiowej. Postulujemy wspólne działania organizacji rybackich w tym zakresie.

3. Wzmocnienie potencjału produkcyjnego akwakultury karpiowej

Wsparcie kierowane na inwestycje w gospodarstwach stawowych, obejmujące swym zakresem również retencję wody.

Stawowa gospodarka karpiowa jako sektor o dużym potencjale wzrostu wymaga wsparcia inwestycyjnego, zmierzającego do modernizacji i zmian technologicznych szczególnie tam, gdzie skutkiem będzie zwiększenie i dywersyfikacja produkcji rybackiej i źródeł dochodu przy niepowiększonym zapotrzebowaniu na wodę.

4. Wspieranie szczególnych funkcji akwakultury stawowej

Wystąpienie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o zastosowanie art. 56a Ustawy o ochronie przyrody w związku z koniecznością ograniczenia poważnych szkód powodowanych przez kormorana czarnego i czaplę siwą oraz bobra w stawowej gospodarce rybackiej.

Dołączenie czapli białej i wydry do listy gatunków szkodliwie oddziałujących na stawową gospodarkę rybacką i podlegających możliwości eliminacji.

Zwiększenie środków w przygotowywanym programie operacyjnym przeznaczonych na rekompensaty wodno-środowiskowe oraz podjęcie wszelkich działań zmierzających do utrzymania rekompensat wodno-środowiskowych w dalszej perspektywie czasowej, niezależnie od źródła środków przeznaczonych na rekompensaty.

5. Aktywne zaangażowanie w kształtowaniu przyszłości sektora na forum krajowym i międzynarodowym

Zaangażowanie organizacji rybackich w prace nad sprawami dotyczącymi stawowej gospodarki karpiowej na forum międzynarodowym (FEAP, COPA-COGECA, itd.).

Akwakultura karpiowa powinna mówić jednym silnym głosem. Konieczna jest kontynuacja wspólnych działań organizacji rybackich w kierunku ujednoczenia stanowisk w ważnych kwestiach dla hodowców.

Upoważniamy równocześnie Zarząd Krajowy Polskiego Towarzystwa Rybackiego do podjęcia wszelkich czynności w celu przekazania niniejszych postulatów innym organizacjom rybackim, kompetentnym władzom i organom.

Uczestnicy XXVI Krajowej Konferencji Hodowców Karpia w Opalenicy